

Akcia: Rokoš
Lokalita: Strážovské vrchy

Parametre trasy:

- A** Prevýšenie: 1200 m
Dĺžka trasy: 18 km
Čas bez prestávok: 7:25 hod.
- B** Prevýšenie: 700 m
Dĺžka trasy: 13 km
Čas bez prestávok: 4:05 hod.

Zdroj: Turistická mapa VKÚ
č. 119, Strážovské vrchy

Dátum: 1. august 2009

Tiesňové volanie:
112

Vedúci akcie: Miroslav Meluš

Poznámky:

Trasa A: Rudnianska Lehota - Čierny vrch - Veľká Homola - Válovy - sedlo Rázdellie - Košútova skala - Rokoš - Plevňa - Nitrianske Rudno

Trasu začíname v obci Rudnianska Lehota po zelenej. Na hrebeni sa k zelenej pripojí červená. Zabočíme po nej do ľava a stúpame na Čierny vrch. Z tohto kopca by mali byť výhľady na okolie. Pokračujeme po červenej cez sedlo Rázdellie a Košútovu skalú na Rokoš. Niekoľko minút juhozápadne od Rokoša je na lúčnatom svahu pamätník rodákovi z obce Uhrovec, Ľudovítovi Štúrovi a Alexandrovi Dubčekovi. Z Rokoša pokračujeme po červenej a neskôr po modrej k Malému Rokošu. Tu sa napojíme na náučný chodník. Odbočíme naľavo vľavo. Tento náučný chodník nás privedie až do cieľa, do obce Nitrianske Rudno.

Trasa B: Rudnianska Lehota - Čierny vrch - Veľká Homola - Válovy - sedlo Rázdellie - Nitrianske Rudno

Trasu začíname spoločne s trasou A. V sedle Rázdellie sa rozdelíme a odbočíme vľavo po žltej. Po tejto značke zostúpime do obce Nitrianske Rudno.

Rokoš

Územie európskeho významu (ÚEV) Rokoš sa nachádza v južnej časti Strážovských vrchov. Hlavná časť územia je lokalizovaná v pododdieloch Rokoš, Rokošské predhorie a Suchý. Geologickú stavbu tvoria predovšetkým tmavosivé vápence a dolomity stredného až vrchného triasu, v severnej časti pieskovce, vápnité ílovcy luténu až oligocénu,

ktoré na väčšej časti územia pokrývajú kryštalinické jadro. Dolomity boli veľkým tlakom rozdrvené a na mnohých miestach, keď bola materská hornina po vyrúbaní lesa obnažená, vidíme veľmi sypkú dolomitovú sutinu.

Hlavný hrebeň je orientovaný z juhu na sever s bočnými hrebeňmi a ostrozarezanými hlbokými dolinami. Najvyšším vrcholom územia je vrchol Rokoš (1010 m n.m.). Predovšetkým v južnej časti pohoria v pododdieli Rokoš sa nachádzajú typické strmé skalné útvary so sutinami na ich úpäti. V menej extrémnych polohách sa tu vytvorili pôdy rendziny, rendziny kambizemné a kambizeme rendzinové. V severnej časti vplyvom vystupujúceho kryštalínika sú kambizeme podzolové

Z európsky významných druhov živočíchov tu môžeme nájsť motýle, ohniváčik veľký (*Lycaena dispar*) a spriadač kostihojový (*Callimorpha quadripunctaria*) viazané na vlhšie lúky, okraje lesných porastov. Na prítomnosti vody je závislá kunka žltobruchá (*Bombina variegata*). Na výslných kamenitých stanovištiach sa vyskytujú jašterice, najkrajšia, jašterica zelená (*Lacerta viridis*), ktorej samček je v čase rozmnožovania pestro sfarbený, ďalej jašterica bystrá (*Lacerta agilis*) a jašterica múrová (*Podarcis muralis*).

Na odľahlých miestach hlboko v lesoch a skalách majú svoj domov šelmy, rys ostrovid (*Lynx lynx*) a medveď hnedý (*Ursus arctos*), s ktorými je možné sa stretnúť iba veľmi vzácnne. Na skalách a v jaskyniach majú

domov netopiere, netopier obyčajný (*Myotis myotis*), netopier brvitý (*Myotis emarginatus*), uchaňa čierna (*Borbastella borbastellus*) a podkovár malý (*Rhinolophus hipposideros*).

Nitrianske Rudno

Najstaršia písomná zmienka o obci je z roku 1275. Už samotný názov obce prezrádza, že Nitrianske Rudno sa vyvinulo z baníckej osady. V roku 1348 vystupuje pod menom Rudno. Pôvodne patrila obec zemianskemu rodu Diviakovcov, v 16. storočí Ulfajlušovcom a neskôr - žiaľ bez bližšie určeného časového obdobia - tu prichádzajúcim Rudnayovcom.

V roku 1788 žilo v obci 122 obyvateľov v 4 zemianskych a 11 poddanských domoch. Miestni obyvatelia sa zaoberali predovšetkým poľnohospodárstvom, o čom svedčí aj časť obecného znaku. Rudnayovci vlastnili aj obec Krštanová Ves, ktorá je od roku 1924 pričlenená k Nitrianskemu Rudnu. V súčasnosti tieto obce tvoria jedno katastrálne územie.

Najstarším domom v Nitrianskom Rudne je tzv. Horný kaštieľ - Javorčekeje dom. V roku 1804 - 1816 bol v obci vystavaný rímsko-katolícky kostol, ktorý bol v roku 1991 zasvätený sv. Svoradovi a Benediktovi.

Technický rozvoj našej obce možno datovať od roku 1881. kedy bol v obci vybudovaný poštový úrad, v roku 1927 začal premávať prvý autobus a v roku 1931 bol do Nitrianskeho Rudna zavedený telefón.